

naese ja lapsed, Ma ja rahwast, jah keif ja keif, mis mul olli, nenda et mul muud ep olle järrele jänud kui minno paljas wangi woetud ihho, mis ennam ep olle minno omma, waid teie sure Keisri herra wallitsusse kääs: Minna, kes ollen praego keige ilmlikko asjadest ilma jänud, kas peaksin nüüd keige iggawesse asjadest ka weel ilma jama? selle eest hoidko mind se armolinne taewane Jēsa! Omma ainsa troosti ja rõmo ollen minna siitsadik pühha Ewangeliummis leidnud nenda et minna kindlaste ussun, kui minna omma usso pärrast ka seddasamma omma waest ello peaksin ärrakautama, et Jummal mulle wõttab parremat ello anda. Ei se ei kõlbaks ka minnule mitte, et minna omma usso-ärrasalgamisse läbbi suurt patto teeksin ja mitme tuhhat hingedele pahhandust annaksin; minna ollen keige omma elloaial töt tunnistanud, mis minna peaksin nüüd omma wiimse otsa peäl sedda ärrasalgama! Sepärrast armolinne ja aulik suur Keisri herra — minna ollen teie wallitsusse kääs, tehke minnoga kui waese wangiga, mis teie tahhate — sepärrast tahhan minna selle usso ja tõe siise jada, mis ma siitsadik ollen tunnistanud, ja omma usso-wendadele määrgiks sedda kannatada, mis Jummal ja teie minno aulik Keisri herra Minno peäle pannete! — Sedda ütles Kurwürst julge silmidega Keisri peäle watades, agga Keiser ei kannatanud sedda mitte,

põris ommad silmad Kurwürsti poolt ärra ja ei lausund temmale mitte üht ainust sanna. —

„Ma rāgin töt Kristuskes, minna ei walleta mitte nenda, et ka minno süddame-tunniustus sedda mulle tunnistab pühha Waimo läbbi!“ Rom. r. 9. peat. 1. s.

Kas sa woid omma usso pärrast rõmoga surma wasto miina?

Üks wagga tallopoeg Sweitsi maal pididi meie usso kiusatamisse aial ärrapõlletud sama. So olli temma samba külge kinniseutud, kus temma pididi surrema, siis pallus enne weel omma kohtomoistia-ga rāfida; sesamma panni wasto ja ei tahtnud temma jure tulla, wimaaks agga temma andis järrel, tulli temma jure ja tallopoeg ütles temma wasto: „teie ollete tanna minno peäle kui ühhe walle-usso-tunnistaja peäle surma kōhhut moistnud; ma tunnistān, et ollen waene pattune innimenne, agga mitte koggoniste walle usso-tunnistaja, sest minna ussun ja tunnistān keif, mis meie usso-tunniustuses on üllespandud, mis temma selge heālega rahwa ees lugges. — Sedda ainsa asja agga pallun weel teie kääst, ütles tallopoeg: olge nenda hea, astuge hopis liggi minno jure ja pange esmalt omma kāt